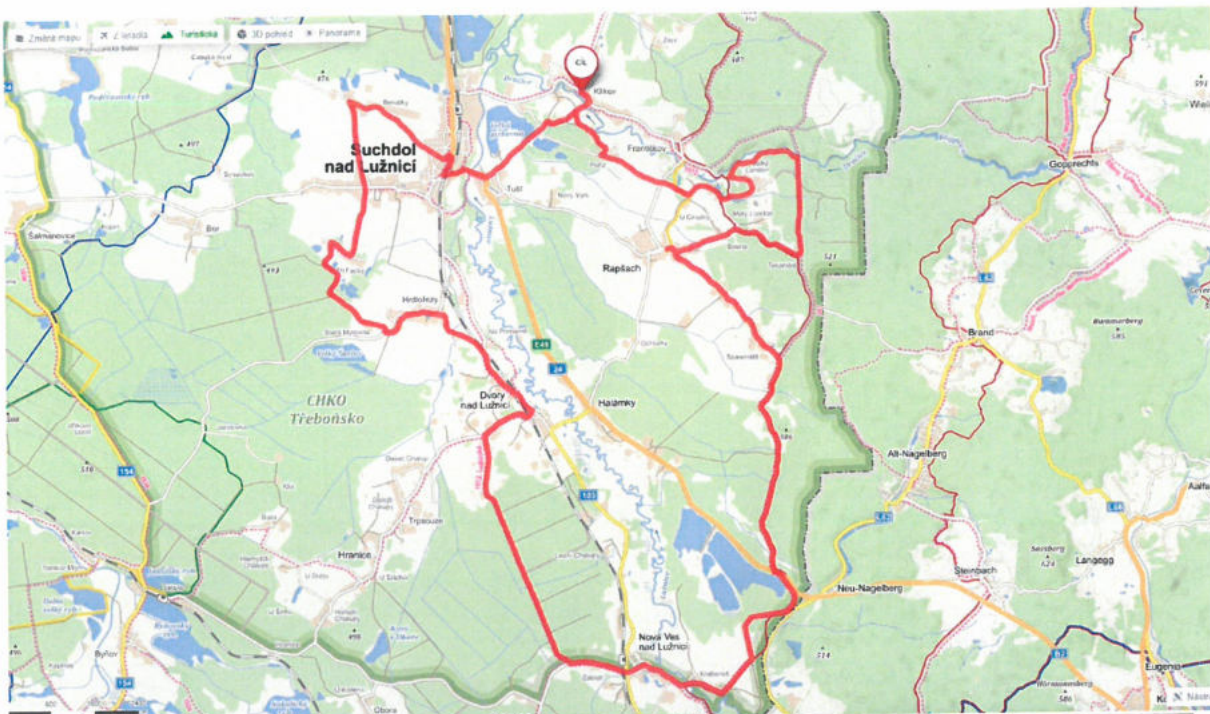

31.7. – 4.8.2021

KČT Hořec a TOM Kamarádi Pacov

CESTA KOLEM SVĚTA BĚHEM
ODPOLEDNE

JULES VERNE BY ZAVIDĚL

Sobota 31. 7. 2021

Čas odjezdu je stanoven na 9 hod od Starodvorské. Protože většina účastníků jede po vlastní ose a má kola i batožinu naloženou už z domova, zbývá u klubovny naložit jen Zajdu, což jde vcelku rychle a tak se můžeme ve stanovený čas rozjet směr Klikov.

První společný sraz je naplánován na 11tou hodinu v cukrárně U Růženky v Suchdole. Takže ti co stíhají přijet na čas, dají kávu a něco sladkého k tomu. Někteří jedou přímo do Klikova a v 11:30 si můžeme převzít ubytování.

Pokoje hodnotíme kladně, společná kuchyňka je také fajn, ale nejvíc nás dostala tmelící místnost. Máme totiž k dispozici celý sál, takže místa je tam opravdu hodně. Parkujeme tady i kola a je to paráda. Dokonce kdyby někteří z nás chtěli sportovat je tu k dispozici i kůň či stůl na ping pong, takový sportovec se však mezi nám nenašel a vystačíme si pouze s gaučem a židlemi 😊

Než jsme měli připravené pokoje k nastěhování, vyložili jsme si věci na sále. Každý dle své libosti pořešil oběd – někdo v místní hospůdce, někdo z vlastních zdrojů a v jednu hodinu jsme všichni vzali kola a vyrazili do Prdele 😊 A to prosím doslovně. A z Prdele jsme pak vyjeli na cestu kolem světa a viděli jsme toho opravdu hodně: Paříž, Velký a Malý London, Bosnu a dokonce i Benátky. Cestou kolem světa jsme ještě projeli a místy i tlačili kola údolím říčky Dračice a museli jsme uznat, že zápolení s koly přes terén-neterén stálo za to – je to tam opravdu moc hezké. Pak nás cesta zavedla do Rapšachu, kde zrovna probíhalo hasičské odpoledne a tak jsme poseděli na návsi, dali si občerstvení a sledovali vystoupení malých hasičů. Pak jsme se rozdělili na dvě skupiny, jedna skupina pod vedením Martina se vydala na delší cestu domů a druhá skupina pod vedením Karla to vzala zkratkou chvíli po silnici, chvíli po cyklostezce přes Suchdol zpět do Klikova.

Pod vedením Martina jsme se cestou zastavili podívat na pískovny Halámky – písku tam mají opravdu hodně a k tomu krásnou modrou vodu. Na koupání ale nebyl čas, přeci jen cesta kolem světa není žádná sranda. A tak jsme frčeli dál přes Novou Ves nad Lužnicí do Dvorů nad Lužnicí, kde jsme si odpočinuli v místním občerstvení, pivo i limo bylo dobře chlazené a tak jsme načerpali energii na další cestu ke třem fackám. Odtud to už bylo, co by kamenem dohodil do Benátek a následně do Suchdola nad Lužnicí. Tady nastalo další dělení, část si zajela nakoupit a část zkusila koupání v blízké pískovně. Navečer jsme se pak všichni sešli v Klikově a ti co jeli delší trasu, měli na svých tachometrech cca 47 km.

MYSLELI JSME, ŽE JEDENH
KOLEM SVĚTA A... ➡

CUKRAŘNA „V RŮŽENKY“ V SUCHDOLE

RELAX PŘED TÚROU

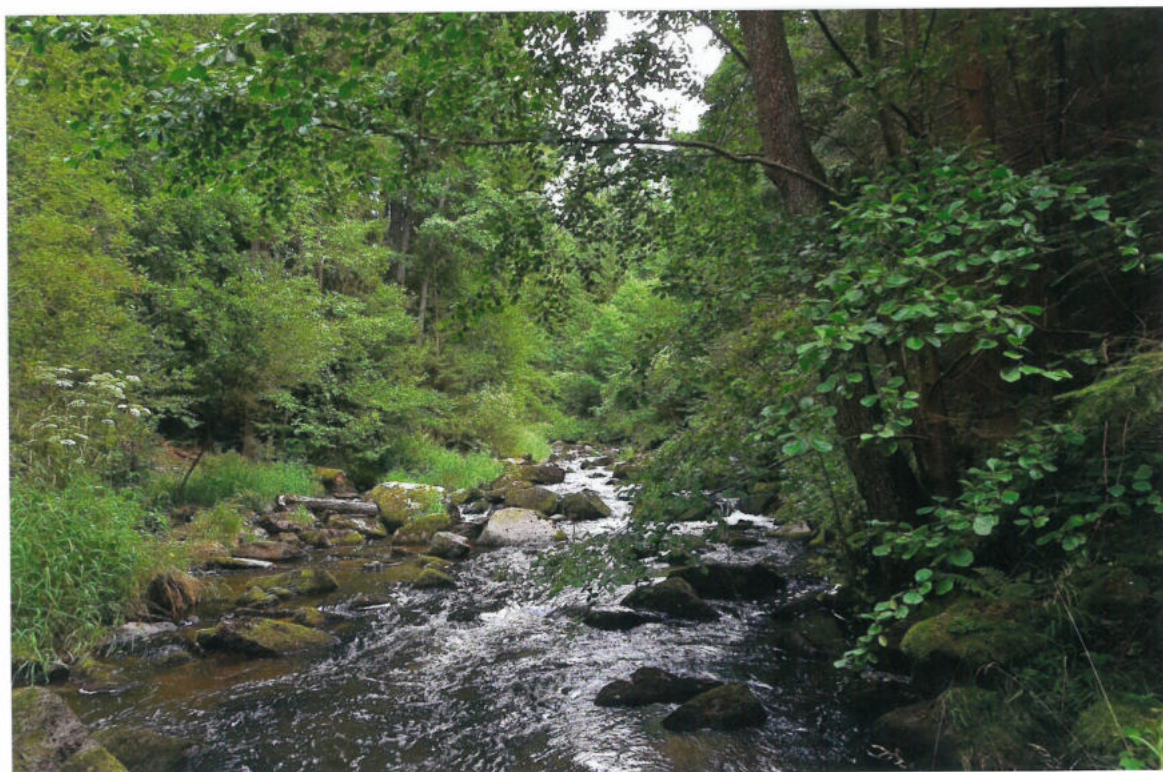

SEDLJOVI NA KOLE!!!

DRAČICE

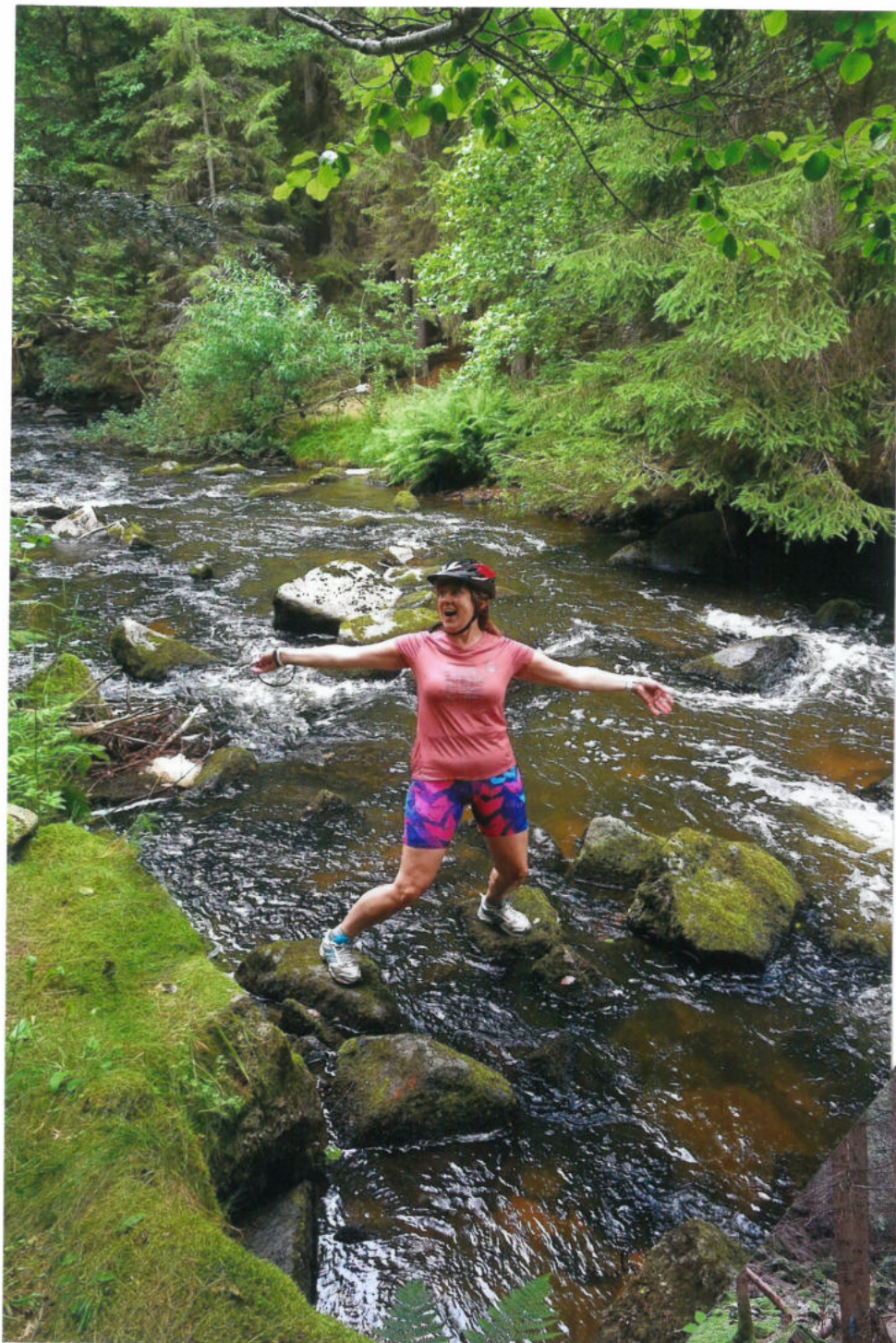

OBČERSTVENÍ
V RAPOŠAČN

EXTRA ZAŠTAZ HODATY HASIČI

DRACIE

POZŮSTATKY
BÝVALEHO HAMRU
NA MÝTI

13.07.2014
13.07.2014
V BENÁTKÁCH NA PROSTĚ

PIŠKOVNÝ

NO COMM...

Neděle 1. 8. 2021

Vzhledem k nepříznivé nedělní předpovědi bylo již večer rozhodnuto, že kola dnes necháme doma a vyrazíme auty k Terezinu údolí.

V 9:30 jsme tedy nasedli do čtyřkolových miláčků a vyrazili si užít neděli. Dopoledne jsme si prošli Terčino údolí a na oběd jsme se přesunuli do Nových Hradů. Tady si každý naplánoval program sám podle své chuti. Prošli jsme náměstí, mrkli do kostela, zašli k hradu, a protože byla fakt zima, ohřáli jsme se u kávy v místních cukrárnách a dokonce v jedné bylo i možné ochutnat vína.

V půl třetí jsme pak Nové Hrady opustili a vydali jsme se do ciziny – nedalekého Gmündu, ohřát klouby ve slané vodě. V lázních bylo docela plno, ale naštěstí jsme po povinné lustraci našich COVID potvrzení byli vpuštěni dovnitř. Koupačka byla skvělá a dvě hodiny utekly rychle jako slaná voda v tamní divoké řece ☺ Po koupačce jsme jeli rovnou do Klikova. V Klikově čekalo na mnohé zklamání, když hladoví dorazili k hospodě U kapličky a zjistili, že je zavřeno. No ale hlady naštěstí nikdo neumřel, někteří vytáhli z ledničky zbylé řízky či salámy a jiné pochutiny a jiní to vyřešili popojetím k jinému pohostinskému zařízení.

Závěr dne jsme opět strávili společně u kytary, zpěvu a konzumace lahodných moků a různých dobrot.

TERČINO ÚDOLÍ

TO JE KVS

V "LAŽNICEK"

Pondělí 2. 8. 2021

Dnešní den jsme se rozhodli zasvětit dobytí severu Rakouska – takže jsme měli v plánu navštívit nejsevernější Rakouské město Litschau, nejsevernější bod a nejsevernější most Rakouska.

Bylo o dost tepleji než v neděli a sem tam i sluníčko svítilo. Z Klikova jsme přes Františkov a zaniklou Novou Ves dojeli k hranicím. Kolem poledního jsme pak dorazili do Litschau. Po prohlídce města a občerstvení jsme se rozdělili na dvě skupiny: delší trasu vedl Martin a kratší Karel.

Karlová skupina počkala, až se přezene déšť a vysvitne sluníčko, aby se vydala zpět domů, přes Staňkov, kde jsme pojedli a popili ve zdejší hospůdce u Sandokana a tradá do Chlumu na křížovou cestu s obhlídkou příprav zdejší vodnické tlupy, která se chystala na večerní rojení. Před dalších slejvákem se skoro všichni schovali ve zdejší cukrárně, kde nás následně dohnala Martinova partička. Po dobré kávě vyrazili zpět na Klikov, cestou je zastihl další déšť...

Dálkaři zanechali Karlovu skupinu v místní občerstvovně a vyrazili do pořádného krpálu nad Litschau. Kousek za kopcem se na nás vylil dešťový mrak a slejvák to byl opravdu pořádný, pokoušeli jsme se mu ujet, ale bezvýsledně. Za chvíli jsme byli promočení takřka na kost a přes proudy vody takřka neviděli na cestu. No ale, jak rychle déšť přišel, tak rychle zase odešel a za chvíli už zase svítilo sluníčko a my si mohli vyždímat své svršky a pokračovali jsme dál. Hranice jsme přejeli přes nejsevernější most nazývaný most lásky a byli jsme u Peršláku. Prohlédli jsme si pískovcový kámen republiky, památník železné opony a na hrázi Novomlýnského rybníka jsme zjistili, že jsme jaksi minuli ten nejsevernější bod Rakouska. Zorientovali jsme si tedy své mapy a vydali se kousek zpět odbočit na tu správnou cestu a po chvíli jsme se mohli radovat, že nejsevernější bod byl pokořen.

A my se vydali dál do ČR a jeli jsme a jeli, až jsme přijeli do Staňkova. Tady se naše skupina lehce rozdělila. Část se vydala najít volnou hospodu a dát si pozdní oběd a část nás pokračovala do Chlumu.

Tady přišel další pořádný slejvák, někteří ho přečkali v hospodě a některé déšť zastihnul před Chlumem a byl to zase takový nášup jako v Rakousku, takže kdo se nestihnul schovat, byl zase úplně promočený. V Chlumu jsme potkali Karlovu skupinu, která si pochutnávala na zákuscích v místní cukrárně a oproti nám vypadala docela suše ☺ V obavách před dalším deštěm jsme je nechali vychutnávat odpolední kávu a vyrazili rovnou do Klikova, ale dešti jsme opět neujeli a do třetice jsme ještě zmokli před Klikovem. Naštěstí bylo vcelku teplo, takže jsme to zvládli všichni ve zdraví. Kolem čtvrté či lehce po čtvrté jsme se postupně všichni sešli doma v Klikově a mohli probrat, kdo kolikrát po cestě zmokl. Ti co jeli delší trasu, měli za dnešní den našlapáno pěkných cca 50 km.

V pozdním odpolední za námi přijela vlakem Verča a večer jsme se postupně všichni přesunuli do Chlumu u Třeboně na zahájení Vodnického týdne. S průvodem pod vedením jeho veličenstva krále Vošploucha prvního jsme se vydali přes celý Chlum až do kempu u Kapříka, kde byl připravený hudební program. Vodníky se to tam jen zelenalo a tak jsme si udělali několik společných fotek a několik skupinových i v dresu přátel klubu TT. Vodníkům jsme jako odměnu za pózování před fotoaparátem nabídli na ochutnávku trochu čaje a chutnal jim převelice. Takže možná už vypustili ze svých hrníčků všechny dušičky a naplnili si je tímto lahodným mokem a v dobrém na nás pod hladinou vzpomínají ☺

No ale na velké rozdovádění jsme neměli čas, podle radaru se na nás hnala další dešťová nadílka a tak nás Verča a Katka začaly přesouvat do Klikova. První skupina to stihla ještě za sucha ☺

Večer jsme pak pokračovali tmelením v naší tmelárně. Honza byl z vodníků tak unešen, že se dožadoval, abychom ho oslovovali Vošplouchu, protože se prý už vošplouch.

LITSCHAU

POZDŮR
ŽAKOUSKO

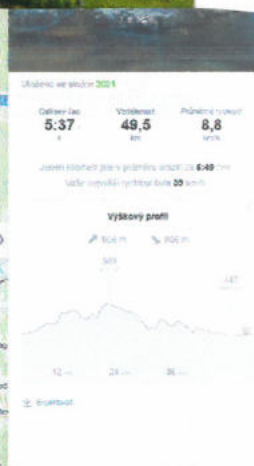
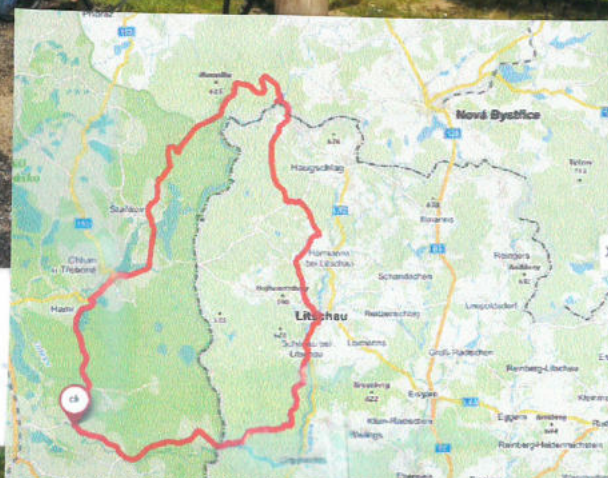

LEPŠÍ MOKŘÍ, NEŽ PŘESCHLÍ

A ZASE DOMA

RAKOUSKEH K PERJAZH'K

VODNÍCI V CHLUMU

kamp "U KAPRI'KA"

TO JE VODNÍKŮ

vodníci +
TATRAŇI

Úterý 3.8.2021

Vzhledem k tomu, jak byl Staňkov i Chlum v obležení výletníků jsme se rozhodli, že vyrazíme opět do Rakouska, kde bylo přece jen poněkud volněji.

Martin ráno oznámil, že to vidí na takových 60 km a tak se někteří rozhodli pro svůj program.

Seidlovi, Štolbovi a Salačovi vyrazili autem na poznávání více či méně vzdáleného okolí, jejich cílem byla Třeboň a Salačovi stihli i zámek v Jindřichově Hradci.

Učitelnice s Olinou a Tadeášem vyrazili na kolech do Stráže nad Nežárkou.

Zbytek pak s Martinem dle plánu do Rakous. Přes Brand do Schremsu, kde jsme si dali rozchod a krátký odpočinek a pak jsme se kousek od Schremsu vydali po žebříku do nebes. Vystoupali jsme po 108 schodech na vyhlídkovou plošinu 18,4 m vysokou a 33 m dlouhou a kochali se výhledem do okolí.

Pak jsme se vrátili zpět do Schremsu s úmyslem pokračovat dál do Gmündu. Nic jsme nedbali na uzavírku kvůli práci na silnici, neboť přímo tudy nám dle mapy vedla nejkratší cesta, protáhli jsme se oplocením a radostně pokračovali kolem výkopů přes říčku Braunaubach, kde jsme na konci mostíku zjistili, že to ti Rakušáci fakt mysleli vážně, když nám na ceduli psali, že neprojedeme. Nu což otočili jsme své bicykly a klopýtali zpět a pokračovali jinou – delší trasou a toto jsme pojali jen jako staveništní bonus na trase.

Před Gmündem jsme zajeli do přírodního parku Blockheide. Někteří vystoupali na místní rozhlednu podívat se z výšky na Gmünd, někteří usoudili, že žebřík do nebes jim dnes stačil a tak si dali mezitím pod rozhlednou svačinu.

Poté jsme se vydali do Gmündu, mrkli jsme na náměstí, moc jsme se nezdrželi a frčeli rovnou do Velenic, kde byl v plánu oběd. Většina zakotvila v hospodě U kostela a po dobré baště jsme vyrazili na další cestu. A námi již známou cestou přes Novou Ves nad Lužnicí a Dvory nad Lužnicí jsme frčeli do Suchdola. Po cestě jsme se opět zastavili ve Dvorech na rychlé občerstvení.

V Suchdole jsme přibrzdili v cukrárně u Růženky a dali jsme si zaslouženou sladkou odměnu. V 17 hod jsme už byli zpátky v Klikově a tachometry na našich strojích ukazovaly krásných cca 66 km.

Večeři jsme všichni dali U kapličky a pochutnali jsme si na výborných rybích specialitách, které tu opravdu umí na jedničku a ti co měli něco jiného, než nějakého šupinatce chválili taktéž.

ROZHLEDNA HIMMELSLEITER V SCHLEMSU

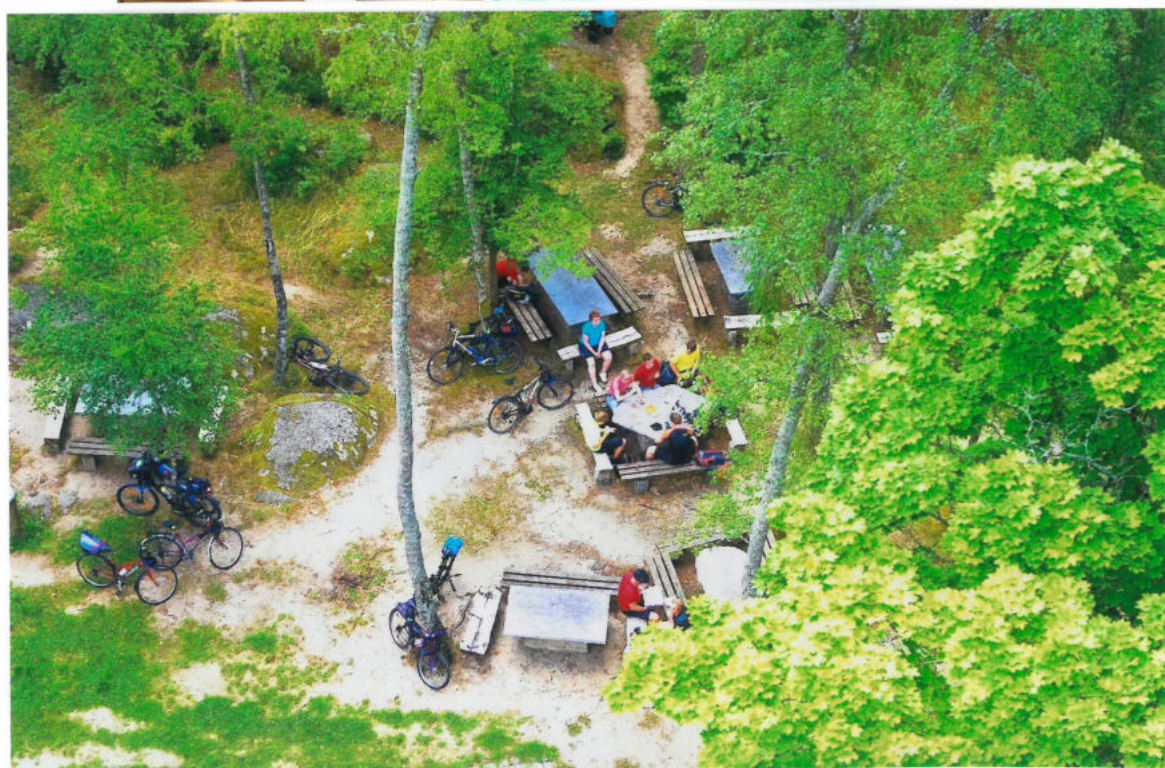

POZHLEDNA

BLOCKHEIDETUR

V GHÜNDV

DEŠŤ NEDEŠŤ, JEDETE DO TŘEBONĚ

Středa 4. 8. 2021

Poslední den naší kolmo dovolené jsme zasvětili Třeboni. Po snídani, zabalení batožin a vyklizení pokojů jsme se přestěhovali do tmelírny, kde jsme si uložili své saky paky a připravili jsme se k odjezdu. Když jsme ale vyvezli kola před barák, snesly se první dešťové kapky. A začalo rozhodování, zda vyrazit či nikoliv, když radar předpovídal cca 40ti minutový déšť. Nakonec k jednomyslné shodě nedošlo a cca polovina kolařů vyrazila vstříc dešti a zbylí zacouvali zpět do tmelírny, kde nad kávou přečkali déšť a za necelou třičtvrtě hodinu vyrazili stejnou cestou do Třeboně.

Přes Chlum, Lutovou a Stříbřec jsme frčeli k Restauraci Emy Destinové, kde jsme doufali, že potkáme první skupinu, která měla v plánu se tu občerstvit. Již cestou jsme však měli hlášení, že restaurace otevírá později a tak že první skupina pokračuje dál k Třeboni a občerstvení dá jinde na trase. U Emičky jsme potkali jen Seidlovi, kteří ráno kolo vyměnili za auto a zajeli se sem také podívat.

Pokračovali jsme tedy dál a ve Staré Hlíně, v restauraci u Pytláka jsme se sešli s první skupinou, která si zde pochutnávala na místních specialitách. Tady jsme se znovu trochu promíchali a přeskupili a do Třeboně si už každý jel dle svého tempa.

V Třeboni si to každý užil podle svého. Někdo se pokochal vyhlídkou z věže. Ochutnali jsme teplé oplatky a studenou zmrzlinu a někteří i Březí Kozu. A když jsme si užili lázeňské atmosféry, vyrazili jsme na zpáteční cestu do Klikova. Na tachometrech jsme v cíli měli pěkných 50 km a nezbývalo nic jiného než naložit věci a kola do aut a vyrazit zpátky domů. A ti co přijeli do Klikova dřív, ještě i stihli nějakého šupináče U Kapličky ☺ Odpich od penzionu jsme stihli před pátou, akorát před dalším letním deštěm.

ADNADOTI VE STARE ZLOCE

EMILY

POHLED

KAMENNY
IKUNDADNÍ MOST
V STARE HLINY

AQUADUKT NA ZLATÉ STŮCE

PENZION KLIKA

Petr Košťál

Klikov 173

www.penzionklika.cz

e-mail:

penzionklika@seznam.cz

IČ:04572181

Provozní doba:

Po-Ne

/Dle telefonické domluvy/

Tel:606913552

Odpovědný vedoucí:

Košťál Petr

1. 11. 2017
2. 12. 2017
3. 13. 2017
4. 14. 2017
5. 15. 2017

УЕСЕЛНІ КОПА

